

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **PANSIB s.r.o.**, IČO 06855881
se sídlem Na Strži 2097/63, Praha 4
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Kučerou
se sídlem Bohdalecká 1490/25, Praha 10

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

za účasti: **Main Point Pankrác, s.r.o.**, IČO 08122229
se sídlem Václavské náměstí 773/4, Praha 1
zastoupený advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.
se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2017, č. j. MHMP 705964/2017, sp. zn. S-MHMP 2093610/2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 ze dne 2. 9. 2016, č. j. P4/092137/16/OST/MAJR, sp. zn. P4/007326/16/OST/MAJR (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o povolení stavby s názvem „Dopravní infrastruktura - zpevněné plochy, komunikace“ (dále jen „předmětná stavba“) na pozemcích parc. č. 1090/1, 1090/6, 1090/33, 1090/34, 1090/35, 1090/40, 1090/42, 1090/44, 1090/48, k. ú. Krč, a parc. č. 2840, 2843/3, 2846, 2847, 2848, 2849, 2851/3, 2851/4, 2853/6, 2853/10, k. ú. Nusle, navržené v rámci stavby nazvané „Administrativní budova MPP“ (dále jen „budova MPP“) při ulici Milevská na Praze 4 umístěné na pozemcích parc. č. 1052/80, 1052/84, 1052/169, 1090/1, 1090/6, 1090/33, 1090/34, 1090/35, 1090/36, 1090/37, 1090/38, 1090/39, 1090/40, 1090/41, 1090/42, 1090/43, 1090/44, k. ú. Krč, a parc. č. 2840, 2843, 2846, 2847, 2848, 2849, 2851/3, 2851/4, 2853/5, 2853/6, k. ú. Nusle.
2. Soud po procesní stránce konstatuje, že usnesením ze dne 14. 1. 2021, č. j. 9 A 123/2017-143, vyhověl návrhu na vstup nynějšího žalobce do řízení, a to na místo společnosti Corinthia Panorama, s.r.o., IČO 27191729, neboť došlo k přechodu Hotelu Panorama (s nímž je spojena aktivní žalobní legitimace) na něj. Dále došlo též k zániku zúčastněné osoby Main Point Pankrác, a.s., IČO 27455858, a to s právním nástupcem, kterým je nynější zúčastněná osoba; o této změně soud nerozhodoval usnesením, došlo k ní na základě nového oznámení o uplatňování práv osoby zúčastněné na řízení.
3. Žalobce v žalobě uvedl, že prvostupňový orgán vydal své rozhodnutí, aniž se ve věci konalo ústní jednání a ohledání na místě, z důvodu, že mu jsou z jeho dosavadní praxe dostatečně známy poměry staveniště a že žádost stavebníka – zúčastněné osoby poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Účastníkům řízení stanovil dle § 112 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), desetidenní lhůtu k podání námitek.
4. Žalobce však měl za to, že nebyly splněny podmínky pro upuštění od ústního jednání a ohledání na místě. Prvostupňový orgán přehlédl, že stavebník žádá o povolení stavby komunikací a zpevněných ploch mimo jiné na pozemku parc. č. 1090/42, k. ú. Krč (dále jen „dotčený pozemek“), který je však zčásti zastavěn stavbou ve vlastnictví žalobce, a to komínem o výšce cca 8 m, jenž je žalobcem užíván a je nezbytný pro provoz hotelu žalobce nacházející se na jeho sousedním pozemku. Žalobce disponuje právním titulem k užívání dotčeného pozemku, když je zřízeno věcné břemeno v jeho prospěch. Předmětnou stavbou bude dotčeno jak vlastnické právo žalobce ke stavbě v jeho vlastnictví, tak věcné břemeno.
5. Žalobce se domníval, že předmětnou stavbu nebylo možné na dotčeném pozemku, případně jeho zastavěné části, povolit, neboť stavebníkovi svědčí k dotčenému pozemku jen tzv. holé vlastnictví. Je tedy povinen respektovat věcné břemeno žalobce, přičemž komín současně brání realizaci předmětné stavby. Veškeré tyto skutečnosti musely být

Shodu s prvopisem potvrzuje:

prvostupňovému orgánu známy z katastru nemovitostí a projektové dokumentace, přesto je pominul, a jím vyslovený závěr, že mu jsou známy poměry staveniště, je tudíž lichý.

6. Žalovaný k tomu uvedl pouze to, že dle jeho názoru si prvostupňový orgán byl vědom věcného břemene na umístění komína a dále že námitka žalobce směřuje toliko do umístění předmětné stavby a nikoliv do způsobu provedení předmětné stavby. Umístění předmětné stavby ovšem nebylo předmětem daného řízení o stavebním povolení. Žalobce se však svou námitkou domáhal toho, aby prvostupňový orgán provedl místní šetření a účastníkům řízení objasnil, jak si představuje, že bude žalobce užívat svůj komín, přestože se chystá na onom místě a navrženým konstrukčním řešením umístit předmětnou stavbu. Užívání komína po realizaci předmětné stavby, jak je navržena, zjevně není prakticky možné.
7. Dále žalobce namítal nepřiměřeně krátkou lhůtu pro podání námitek, seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Prvostupňový orgán stanovil účastníkům nejkratší možnou lhůtu k podání námitek dle § 112 odst. 2 stavebního zákona. Již v námitkách odkázal žalobce na závěr rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2009, č. j. 2 As 25/2009-63, „[m]ožnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí musí být reálná, což se týká především stanovení přiměřené lhůty pro vyjádření s ohledem na množství a náročnost podkladů“, který vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2003, č. j. 7 A 198/2000-51. Jen projektová dokumentace obsahuje desítky stran, další desítky stran čítají stanoviska dotčených orgánů. S takovým množstvím dokumentů nebylo dle žalobce možné se seznámit ve lhůtě pouhých deseti dnů tak, aby účastníci řízení měli dostatečný čas na srozumitelnou formulaci věcných výhrad (soulad požadavků dotčených orgánů se stavebníkem předloženou projektovou dokumentací; dopad konkrétního stavebně technického řešení stavby na vlastnická práva účastníků stavebního řízení).
8. K uvedenému žalovaný pouze uvedl, že předmětná stavba je součástí budovy MPP, která již byla pravomocně povolena, a následně parafrázoval § 112 odst. 2 stavebního zákona. To, že je předmětná stavba součástí již povolené stavby, ovšem dle žalobce není rozhodné, povolená stavba nezahrnovala předmětnou stavbu.
9. Nadto z uvedené lhůty připadlo šest dní na dny pracovního klidu (dva víkendy a velikonoční svátky), když oznámení o zahájení stavebního řízení bylo žalobci doručeno ve čtvrtek dne 17. 3. 2016 a žalobce realizoval své právo na nahlédnutí do spisu dne 22. 3. 2016. Současně se jedná o porušení zásady rovnosti, neboť stavebník disponuje oproti ostatním účastníkům řízení detailní znalostí projektové dokumentace.
10. Prvostupňový orgán se rovněž nevypořádal s návrhem žalobce na přerušení řízení do doby, než bude s konečnou platností rozhodnuto o žalobách žalobce proti územnímu rozhodnutí (rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2015, č. j. MHMP 965216/2015, sp. zn. S-MHMP 489522/2015/STR/Fr) a stavebnímu povolení na budovu MPP (rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2016, č. j. MHMP 48205/2016, sp. zn. S-MHMP 1818794/2015/STR).
11. Prvostupňový orgán k tomu uvedl, že uvedená rozhodnutí nabyla právní moci a správní žaloby žalobce, popř. podané kasační stížnosti nemají odkladný účinek.
12. Žalobce se však domníval, že do doby, než bude postaveno najisto, zda budova MPP skutečně vyhovuje požadavkům územního plánu a že je i stavební povolení na budovu

Shodu s prvopisem potvrzuje:

MPP v souladu s právními předpisy, by nemělo být z důvodu dodržení zásady hospodárnosti řízení přistoupeno k vydání stavebního povolení ani na související stavby.

Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout s tím, že žalobce opakuje námitky uplatněné v odvolacím řízení, které byly žalovaným vypořádány, pročez plně odkázal na napadené rozhodnutí a jeho odůvodnění.

Další vyjádření stran

14. Zúčastněná osoba ve vyjádření uvedla, že předmětná stavba zahrnuje areálové zpevněné plochy a veřejné zpevněné plochy, tj. zejména chodníky, veřejná prostranství a jiné zpevněné plochy. Jejich výstavba je nutná v souvislosti s výstavbou budovy MPP. Domnívala se, že žalobce se fakticky snaží brojit proti stavbě budovy MPP, poněvadž jednou z podmínek kolaudace budovy MPP je výstavba pěších komunikací a další dopravní infrastruktury, čehož si je žalobce vědom, jeho cílem je zabránit kolaudaci budovy MPP.
15. Zúčastněná osoba zdůraznila, že komín žalobce nebrání realizaci předmětné stavby, není proto v rozporu s právy žalobce z věcného břemene k umístění komína. Vlastnické právo k dotčenému pozemku náleží zúčastněné osobě – stavebníkovi, přičemž ve stavebním povolení k budově MPP stavební úřad stanovil podmínku, podle které musí být šetřena práva žalobce vyplývající z věcného břemene k dotčenému pozemku v souvislosti s komínem žalobce, cit. *„jsou zohledněna práva z věcného břemene Corinthia Panorama, s.r.o. k pozemku parc. č. 1090/42 v k. ú. Krč (právo umístění a užívání komína a právo vstupování, chůze a jízdy přes pozemek (...)) po dokončení výstavby nebude užívání komínu omezeno, protože se nachází na volném prostranství a v průběhu výstavby bude umožněn přístup (vstup, chůze, jízda) oprávněným osobám společnosti Corinthia Panorama, s.r.o. k objektu komína. V případě potřeby bude komín oplocen za účelem oddělení od staveniště administrativní budovy MPP, jejíž výstavba jeho stabilitu neovlivní, přičemž statické posouzení je obsaženo v části dokumentace (...).“*; tento závěr zopakovalo rovněž napadené rozhodnutí. Přitom již z logiky povahy těchto staveb (chodníky, zpevněné plochy) nemůže dojít k zásahu do práv žalobce. Žalobce ostatně ani konkrétně neuvádí, v čem má zásah spočívat.
16. Daná námitka navíc směřuje do územního rozhodování, a ne do stavebního povolení, je tedy nepřípustná podle § 114 odst. 2 stavebního zákona a dle ustálené judikatury správních soudů. Žalobce proti rozhodnutí o umístění předmětné stavby (konstatujícím, že ani budova MPP, ani předmětná stavba nejsou způsobilé ohrozit komín žalobce) podal žalobu, v níž uplatnil totožné námitky, ta však byla zamítnuta.
17. Zúčastněná osoba vyjádřila přesvědčení, že byly dány zákonné podmínky pro upuštění od ústního jednání a ohledání na místě během řízení o povolení stavby. Prvostupňový orgán existenci věcného břemene nepřehlédl, jinak by žalobce neoslovil výzvou. Podkladem prvostupňového rozhodnutí je také vyjádření k možnosti zhoršení tahu komína. Toto rozhodnutí nepředstavuje výjimečný postup a je v souladu nejen s běžnou praxí prvostupňového orgánu, ale také s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Daná lokalita, ale i problematika komína žalobce, již navíc byla řešena v územním řízení jak prvostupňovým orgánem, tak i zdejším soudem, a je stavebnímu úřadu dobře známa. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2013, č. j. 4 As 7/2013-30, je např. dostačující, pokud se stavební úřad se situací a poměry na staveništi seznámí právě v předchozích řízeních. Mimoto byla v inkriminované oblasti vedena řada dalších stavebních

řízení (Budova A2 - rekonstrukce a dostavba objektu Eurotelu; ECM Radio Plaza; ECE Obchodní a společenské centrum Praha 4 Pankrác; Bytový dům BDE; City Court administrativní budova C1), u nichž bylo upuštěno od ústního jednání a ohledání namíste.

18. Lhůta pro podání námitek v rámci řízení o povolení předmětné stavby byla dle zúčastněné osoby stanovena v souladu se zákonem, rozhodně se nejedná o stavbu složitou či rozsáhlou. Všem účastníkům musela být stanovena shodná lhůta a nebylo ji možné prodloužit [§ 39 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“)], správní řád neupravuje přerušení nebo stavění lhůt během státních svátků nebo víkendů. Žalobce nadto své námitky v této lhůtě uplatnil, a to na šesti stranách textu, prvostupňový orgán se s nimi následně vypořádal.
19. Konečně žalobce dle zúčastněné osoby neoznačil žádná ustanovení, která měl prvostupňový orgán porušit tím, že nepřerušil řízení. Žádné z žalobcem uváděných žalob nebyl přiznán odkladný účinek, nadto již byly soudem zamítnuty.

Jednání před soudem

20. Při jednání dne 15. 2. 2021 žalobce setrval na žalobě a plně na ni odkázal, rovněž žalovaný a zúčastněná osoba odkázali na svá vyjádření, na nichž setrvali. Zúčastněná osoba dodala, že předmětná stavba je dostavěna, přičemž k její výstavbě a provozu v souvislosti s komínem žalobce nebyly žádné stížnosti.

Posouzení žaloby soudem

21. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Podle § 112 odst. 2 stavebního zákona *od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Upustí-li od ústního jednání, určí lhůtu, která nesmí být kratší než 10 dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky, popřípadě důkazy. Zároveň je upozorní, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto.*
23. Soud nejprve konstatuje, že co se týče řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 9 A 176/2015, v němž byla projednávána žaloba totožného žalobce proti rozhodnutí o umístění stavby – budovy MPP, soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 9. 12. 2020, č. j. 9 A 176/2015-336 (napaden kasační stížností). V této žalobě žalobce rovněž přestřel námitky týkající se dotčeného komínu, ovšem z hlediska vzdálenosti budovy MPP a zhoršení tahu komínu. Co se týče řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 10 A 45/2016, v němž byla projednávána žaloba totožného žalobce proti rozhodnutí o povolení stavby – budovy MPP, soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 2. 11. 2016, č. j. 10 A 45/2016-264 (kasační stížnost zamítnuta byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2 As 328/2016-96).

24. Soud je toho názoru, že byly splněny podmínky pro upuštění od ústního jednání. Jak uvádí napadené rozhodnutí, stavební povolení k předmětné stavbě bylo vydáno v souladu s předchozím pravomocným rozhodnutím o umístění stavby – budovy MPP, kde bylo konstatováno, že projektová dokumentace bude zohledňovat práva z věcného břemene žalobce k dotčenému pozemku, konkrétně právo umístění a užívání komína. Dále, prvostupňové rozhodnutí v části, kde je stanoven okruh účastníků, uvedl žalobce (tehdy Corinthia Panorama, s.r.o.) coby osobu, která má právo odpovídající věcnému břemenu k dotčenému pozemku.
25. Prvostupňový orgán si tedy nepochybně byl vědom existence věcného břemene ve prospěch žalobce, z čehož vyplývá, že mu v tomto směru byly dobře známy poměry staveniště. Samotná existence nějakého věcného břemene rozhodně nevylučuje použití § 112 odst. 2 stavebního zákona. Možno dodat, že prvostupňovému orgánu byly nepochybně dobře známy celkové poměry staveniště, tedy nejen co se týče této partikulární otázky, což vyplývá z toho, že bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby (budova MPP včetně předmětné stavby) a stavební povolení (pouze budova MPP, předmětná stavba se řeší v tomto samostatném řízení). Za relevantní soud považuje též sdělení zúčastněné osoby, že v oblasti proběhla řada dalších stavebních řízení.
26. Mimoto je z argumentace žalobce evidentní, že směřuje do řízení o umístění stavby, a nikoli do, v projednávané věci relevantního, řízení o stavebním povolení. V žalobě požaduje, aby prvostupňový orgán provedl místní šetření a účastníkům řízení objasnil, jak si představuje, že bude žalobce užívat svůj komín, přestože se chystá na onom místě a navrženým konstrukčním řešením „umístit komunikaci“. Následně žalobce konstatuje, že užívání komína „po realizaci“ předmětné stavby, jak je navržena, zjevně není prakticky možné. Jinými slovy, žalobce tvrdí, že po dokončení předmětné stavby nebude moci užívat svůj komín.
27. Soud se proto ztotožňuje s přesvědčením žalovaného vyjádřeným v napadeném rozhodnutí, že námitka nesměřuje proti konkrétnímu způsobu provedení předmětné stavby, nýbrž proti umístění předmětné stavby, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto. Taková námitka však v řízení o stavebním povolení není dle § 114 odst. 2 stavebního zákona přípustná, žalobce měl proti umístění předmětné stavby brojit v územním řízení.
28. Dále, soud nepovažuje lhůtu stanovenou prvostupňovým orgánem dle § 112 odst. 2 stavebního zákona za nepřiměřeně krátkou. Řízení o povolení předmětné stavby je řízením navazujícím na řízení o jejím umístění, z čehož vyplývá, že účastníkům řízení je již známa řada podstatných okolností stavby. Žalobce v žalobě nespecifikoval, z jakých důvodů by řízení o povolení předmětné stavby mělo být natolik komplikované, že by stanovená lhůta byla nedostačující, omezil se pouze na obecné proklamace. Rovněž v žalobě neuvedl žádné konkrétní námitky, jak by provádění předmětné stavby mohlo zasáhnout do jeho práv. Nutno tedy přisvědčit závěru vyjádřenému v napadeném rozhodnutí, že předmětnou stavbu nelze považovat za složitou nebo rozsáhlou. Lze dodat, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neargumentoval tím, že je předmětná stavba součástí již povolené stavby – budovy MPP, jak sugeruje žalobce.
29. Stejně tak soud dává žalovanému za pravdu v tom, že § 112 odst. 2 stavebního zákona neumožňuje u lhůty kompenzovat dny, které připadly na den pracovního klidu (právní předpis, který má v úmyslu toto provést, užívá u lhůty pojem „pracovní dny“). Ostatně z desetidenní lhůty musí nutně vždy alespoň dva dny připadnout na dny pracovního klidu.

30. Soud také nemůže akceptovat obecný argument žalobce, že došlo k jeho diskriminaci, jelikož uvedl pouze to, že stavebníkovi je stavební dokumentace známa lépe, než ostatním účastníkům řízení. Možno dodat, že ačkoli žalobce uvádí, že projektová dokumentace měla desítky stran, pro žalobce je relevantní výhradně ta část, v níž se předmětná stavba (tj. zpevněná plocha – chodník) dotýká jeho komínu, což taktéž vyvrací jeho tezi, že musel prostudovat rozsáhlou dokumentaci.
31. Nedůvodná je i námitka žalobce, že prvostupňový orgán nevyhověl jeho žádosti o přerušení řízení. Stručné odůvodnění žalovaného, tedy že předcházející rozhodnutí o umístění předmětné stavby (v rámci umístění stavby – budovy MPP) nabylo právní moci a podání správní žaloby zásadně nemá odkladný účinek (§ 73 odst. 1 s. ř. s.) je přiléhavé a dostačující. Soud dodává, že § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu umožňuje přerušit správní řízení jen v případě, kdy řízení o předběžné otázce ještě probíhá, nikoli, bylo-li již skončeno (soudní řízení správní není pokračováním správního řízení, platí zde presumpce správnosti správních aktů, dokud nejsou zákonem předvídaným způsobem zrušeny).

Závěr

32. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
34. Soud konečně rozhodl tak, že zúčastněné osobě nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí neuložil plnění žádných povinností, ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*). Zúčastněná osoba požadovala přiznat náklady právního zastoupení z důvodu, že žaloba je obstrukční a vznikají jí značné náklady, včetně nákladů právního zastoupení. Soud však má za to, že podání správní žaloby je právem žalobce, a ač soud rozumí motivaci zúčastněné osoby ke vstupu do soudního řízení a uplatňování svých práv, je nutné akcentovat, že k tomuto postupu není zúčastněná osoba nucena, jedná se o její svobodné rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. února 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: